

него див. Вонстина не треба да препытваме подробно нито оныя що ны забиколявать; и какъ-то Божій Промысль подаль е намъ размышленіе за да предвиждаме наши-те нужды, подаде намъ и нужды за да ограничаваме нашето размышленіе.

Павель.

“ Съ пары-те, казувашь, придобываются въ Европа почести и достоинства. Ще отида да проболарѣя въ Бенгалъ, и ще ся врата за да ся ужена за Виргинія въ Парижъ. Искамъ сега да отида.

Старець.

“ Како! ще оставишь майка ѣ и майка си.

Павель.

“ Ты мя бѣ совѣтувалъ да премина въ Индія.

Старець.

“ Тогда Виргинія бѣ тука. Но сега ты си единственна-та подпорка на майка си и на майка ѣ.

Павель.

“ Виргинія ще имъ стори добро чрезъ сво-